

6365 28. Marts 1889; 2. Beh. af Lovf. om en Jernbane fra Sobro til Løgstør. 6366

ogsaa paatværs af Befolkningens Onsker gennem Himmerland. Naar saa den ærede Ordfører for de 14 Medlemmer stiller sig op paa den ministerielle Vogn og ligeledes fjører paatværs af Befolkningens Onsker for at komme paatværs af mit Forslag, som han har betegnet som stemmende med Befolkningens Onsker og som det Fornuftige, kan jeg som Mindretalsforslagsstiller ikke have en behageligere Stilling end den, den ærede Ordfører har givet mig. Jeg vil indrømme, at den ærede Ordfører har handlet ret i at indtage denne Stilling, d. v. s. i Præmisserne, ikke i Konklusionen. Thi saa vidt jeg kan forstaa, har den ærede Ordfører været i den skarpeste Form Tilhænger af de Forslag, jeg har stillet, indtil han af høiere politiske Hensyn — det er en farlig Mand, den Indenrigsminister, han kan hypnotisere Folk, tror jeg — gik om paa den anden Side. Jeg siger, det er forstandige Præmisser, den ærede Ordfører har fremst, thi i den Egn, hvor han hører hjemme, og som han særlig repræsenterer, er han nøie kjendt med de Onsker, de beretigede Onsker, der habes om dette Baneanlægs Ketting, og han kunde ikke tale anderledes, naar han vilde tale ud af det, deres Onsker og deres Forstand i hele denne Egn tilsiger dem. Det er kun Konklusionen, der er det Interessanteste, thi den kommer ogsaa paatværs, helt paatværs af alle Præmisser og siger saasom og fordi det, vi sige, er usornuftigt, raade vi til at stemme derfor. Det er usornuftigt, at Regjeringen har foreslaaet det, men Regjeringen ere vi nødte til at tjøre med, vi ere bundne af høiere Hensyn. Hvorledes disse høiere Hensyn nu komme til Stede, det veed jeg ikke, det er rent hemmelighedsfuldt. Den ærede Ordfører talte om, at det var Noget, der var lavet Kompromis paa i Fjor. Ja, vi talte jo om ved 1ste Behandling, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) var gaaet omkring i et Par Minuter med en Blyant og et Stykke Papir til et Par Medlemmer, som havde siddet i et Udvalg og ikke vare bleven særdisge, og der havde taget et Par Punkter op, som skulde tages under Overvejelse næste Aar, og som gik ud paa, at dette ærede Medlem skulde have ikke een Bane, men to Baner i Sjælland, og saa skulde de Andre til Sjøn-

gjæld give slip paa deres Bane i Sylland. Det stod i det, der kaldes Kompromis. Nu hørte vi jo ved 1ste Behandling, at det hænger slet ikke saaledes sammen. Der var intet Kompromis; de have ikke engang Alle billiget den Form for Overveelsen, end sige da Kompromiset. Det var da ogsaa et ganske komisk Kompromis, naar De erindre, at i 1887 indsatte vi her i Folkethinget paa Forslag af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) den Paragraph, han nu har saa onde Dine til, som jeg har foreslaaet under Nr. 17. Den foreslog det ærede Medlem indsat i den samme Lov her, og den fik 72 Stemmer imod I for sig. Det var et Kompromis imellem forskellige Anskuelser af Rigsdagsmænd fra Sylland og Sjælland. Det kan jeg forstaa betød Noget, forsaavidt Folkethinget mente selv at betyde Noget, og den Bestemmelse lod altsaa paa en Bane fra Næstved til Slagelse med en Sidebane til Skjellstør, den skulde vi have, og saa en Bane i Sylland fra Løgstør til Viborg med en Sidebane fra Mars til den østlige Stambane, den skulde vi ogsaa have. Det var et Kompromis, og der var deri en vis Retfærdighed mod de forskellige Provinde. Hvorledes ser nu Kompromiset, som man kalder det, fra i Fjor ud. Det hemmelighedsfulde Papir, som iøvrigt først blev trykt senere, ser saaledes ud: Nu skal Folkethinget gaa ind paa, at de faae den først omtalte Bane paa Sjælland Næstved—Slagelse til Skjellstør, og dernæst skulle de have en ny Bane i Sjælland Slagelse—Høng—Bærsløv. Sjælland skal altsaa have to Baner, men hvad skulle Thyerne have? De skulle give slip paa deres Bane, det var Kompromiset fra i Fjor. Det første Kompromis forstaaer jeg, det var der Forstand og Mening i, Noget for Noget, men det saakaldte Kompromis fra i Fjor er en dobbelt Bane paa Sjælland. Derimod giver man slip paa det Fornuftige i Sylland og tager det, som efter den ærede Ordførers Forslag er splintrende galt og lige paatværs af Befolkningens Onsker, og besuagtet mener man at kunne paaberaabe sig et saakaldt Kompromis. Men ligesom det er betegnende for det høie Folkethings politiske Stilling og Stillingen her, at man sætter sig op paa Ministeriets Karre og fjører videre paatværs af hele Befolkningens Onsker, saaledes er